

ע"פ 8827/20 - פלוני,ה' בتمוז התשפ"ב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון שבתו כבית משפט לעורורים פליליים
ע"פ 8827/20

כבוד הנשיאה א' חיות
כבוד השופטת ד' ברק-ארז
כבוד השופטת י' וילנر

לפני:

פלוני

המערער:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעור על גזר דין של בית המשפט המוחז בירושלים
ימים 22.10.2020 בתפ"ח 44390-01-18 שנutan על
ידי כבוד השופט (כתאראו אז) ר' כרמל והשופטת ש'
רנर ו-ח' מאק-קלמנוביץ

(04.07.2022) ה' בتموز התשפ"ב

תאריך הישיבה:

עו"ד גיל באעיר
עו"ד יצחק פרדמן

בשם המערער:
בשם המשיבה:

פסק דין

השופטת ד' ברק-ארז:

1. האם יש מקום להקל בעונשו של המערער, שהורשע בביצוע מספר רב של עבירות מין בקרבות משפחתו הקטינות? זו השאלה שבה נדרשנו להכריע בתיק זה, ואנו משיבות עליה בשילוה.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין כל הזכויות שמורות לאתר

2. לצורך ההחלטה בערעור די יהיה אם נציג את עיקרי העובדות בקצרה. ביום 18.1.2018 הוגש נגד המערער כתוב אישום בבית המשפט המחוזי בירושלים, בו יוחסו לו, בגדלים של שלושה אישומים, עבירות מין שונות שביצוע בשלוש קרובות משפחתיות, שתים מהן אחיות, בעת שבו קטינות ועל-פני תקופה זמן של שלוש שנים (תפ"ח 44390-01-18).

3. המערער כפר במיחס לו, ולאחר שמייעת ראיות קבע בית המשפט המחוזי (השופט (כתוארו א' ר' כרמל והשופטות ש' רניר ו-ח' מאק-קלמנוביץ) כי הוא מקבל את עדויותיהן של המתלווננות מהימנות ודוחה את גרסתו של המערער.

4. ביום 17.5.2020 הורשע המערער בעבירות שיויחסו לו בגדלים של שלושת האישומים. בוגדר האישום הראשון הוא הורשע במעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים, בידי אחראי, לפי סעיפים 348(א) ו-345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) (כמפורט א' (שתי עבירות). בוגדר האישום השני המערער הורשע במעשה מגונה בקטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 16 שנים לפי סעיפים 351(ג)(2), 348(ב)(1) ו-345(א)(4) לחוק העונשין (כמפורט א' (ריבוי עבירות). בוגדר האישום השלישי המערער הורשע בעבירה של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 14 שנים, לפי סעיפים 351(ג)(1), 348(א) ו-345(א)(3) לחוק העונשין (שלוש עבירות).

5. בהמשך לכך, נשמעו טיעונים לעונש בעניינו של המערער. באת-כוחה של המדינה טענה בפני בית המשפט המחוזי כי יש לגזר על המערער עונש שיילום את הנسبות החמורות של ביצוע העבירות, ובهن תדיות הפגיעה, ריבוי העבירות והעובדת שמדובר בשלוש מתלווננות בנות משפחה. עוד נטען כי פערי הכוחות והمعدן בין המערער למצלוננות, כמו גם קיומם של מעגלי פגעה רחבים יותר בתחום המשפחה כתוצאה מביצוע המעשים, מעיצמים כולם את חומרת העבירות. כמו כן, הפנתה באת-כוחה המדינה למסקרים שבהם תוארה מידת הפגעה הרבה בהן, ובכלל זה הצורך בטיפול ארוך טוויח שנמשך עד היום. בא-כוחו של המערער טען, מנגד, כי המעשים שבהם הורשע המערער "נמצאים ברף התחתון יחסית של עבירות מסווג מעשה מגונה" וכי יש לזקוף לזכותו את חלוף הזמן מאז ביצוע המעשים (כ-17 שנים מאז ביצוע העבירה الأخيرة).

6. בגור הדין מיום 22.10.2020 קבע בית המשפט המחוזי כי מעשי של המערער פגעו בערך החברתי המוגן של שלמות גוף ונפשן של המתלווננות. בוגדרן של הנسبות הקשורות ביצוע העבירה, בית המשפט המחוזי שקל לחומרה את ניצול האמון של המתלווננות בו, במסגרת היחסים הטוביים שנרכמו בין המשפחות, את פערו הגיל והمعدן, את התכון המוקדם שקדם לביצוע המעשים ואת התמשוותם לאורך זמן, במיוחד ביחס למצלוננות באישום השני. עוד עמד בית המשפט המחוזי על כך שהמערער לא קיבל אחריות למעשייו. לצד זאת, במסגרת הנسبות שאינן הקשורות ביצוע העבירות, שקל בית המשפט המחוזי לקוala את העובדה שעבורי הפלילי של המערער נקי. לאחר שסקר את מדיניות העונישה הנוהגת, בית המשפט המחוזי קבע כי יש לסוג כל אישום כאירוע נפרד, וכי מתחמי העונישה הרואים בעניינו של המערער הם: 6 עד 20 חודשים מאסר לעוניין האישום הראשון, 4 עד 8 שנים מאסר לעוניין האישום השני ו-18 עד 36 חודשים מאסר בגין האישום השלישי. אשר לגזרת עונשו של המערער בתחום המתחם, בית המשפט המחוזי קבע כי ניתן להטיל עליו עונש כולל אחד. בסיכוןו של דבר, בית המשפט המחוזי ציין כי "תמונה המעשים ... מטה את עיקר המאזן לכף חובה", בהתחשב בכך שהמערער ביצע מעשים מנויים בילדות, قولן בנות משפחה, במשך שנים ארוכות וכמעט ברצף. על כן, בית המשפט המחוזי גזר על המערער עונש של מאסר בפועל לתקופה של ארבע וחצי שנים, וכן עונש מאסר מותנה ותשלום פיצויים למצלוננותו.

.7 המערער הגיע ערעור על פסק הדין בעניינו, זה נסב תחילתו הן על הכרעת הדין והן גזר הדין.

.8. במסגרת הדיון שהתקיים בפנינו ביום 4.7.2022, ולאחר שמייעת מלאה טענות הצדדים, חזר בו המערער מן הערעור על הכרעת הדין, אך עמד על שני תיקונים שיש להכניס ב嗑נים העבודה העובדתית בהכרעת הדין, ושלham הסכימה גם המדינה. המערער טען כי ביחס למעשה שיחסו לא אישום הראשון לא היה מקום לקבוע במפורש כי גינויו במתלוננות היו באזר איבר מינה. בתוך כך, המערער גרש כי יש לתקן את פסקה 43 להכרעת הדין, כך שיימחקו ממנו המילים "ומעל איבר המין", וזאת בהסכמה המדינה. המערער הוסיף וטען כי במעשה אחר שיחסו לא אישום השני נטען כי הוא הכנס את ידו לתוך תחתוניה של המתלוננת, אולם ציין כי מעדותה של אותה המתלוננת עולה כי הוא נגע בה מעל בגדים שלבשה באותו העת. המערער חזר בו מטענות נוספות אף הטעים כי השינויים המוסכמים בהכרעת הדין שתוארו לעיל, מצדיקים הקלה בעונשו.

.9. מנגד, עמדת המדינה הייתה שדין הערעור להידחות, אף במתוכנותיו המוצומצמת. המדינה הדגישה את סבלן הרב של המתלוננות, כפי שהוא בא לידי ביטוי בתסקרי קרבנות העבירה ואף במכtab נוסף שהוגש לעוננו ונכתב בדם לבה של אחת המתלוננות, שהיא כיום אשה בוגרת. לבסוף, הוטעם כי בהתחשב בריבוי המעשים, אין בשינויים העובdatים ביחס לשני מעשים מתוך עשרות רבות שבביצועם הורשע המערער, כדי להביא להקלת בעונשו.

.10. לאחר ש שקלנו את טענות הצדדים, בנוו לכל מסקנה כי אין מקום להיעתר לערעור ולהקל בעונשו של המערער. בשים לב למכלול הנسبות שתוארו בהרחבה בפסק דין של בית המשפט המחויזי וריבוי העבירות שבהן הורשע המערער, דומה כי אין מדובר בטענות שיש בהן כדי להשפיע על חומרת העונש. למעשה, אילו בית המשפט המחויזי היה סוכם את העונשים המתואימים למשעו של המערער, באופן אריתמטי, עונשו היה חמוץ באופן משמעותי (כפי שעולה אף מתחמי העונש שנקבעו בגין כל אחד מן האישומים). בעיקרו של דבר, הערעור נסב על פרשה קשה של עבירות מין בילדות רכות בשנים, אשר תסקרי קרבנות העבירות בעניין מעדים על פגיעה ממשנית שהותירה את חותמה הקשה בהן. בית משפט זה עמד פעמים רבות על הצורך להחמיר בעונשה בגין עבירות מין המבוצעות בקטינום, ביחס לאשר העבירות נעשות על-ידי בן משפחה או דמות קרובה אחרת (ראו למשל: ע"פ 540/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (13.7.2021); ע"פ 2240/21 מדינת ישראל נ' שחר, פסקה 17 (8.11.2021); ע"פ 1859/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (8.6.2022)). על רקע האמור, ובהתחשב מכלול הנسبות ובהן חומרת המעשים, הפגיעה בשלוש קטינות בנות משפחה, התmeshoct המעשים על-פני שנים רבות והנזקים שנגרמו למתלוננות, ובשים לב גם למתחמי העונשה שקבע בית המשפט המחויזי בಗזר דין, מצאנו כי העונש שהושת על המערער הולם את מעשיינו ואנו מצדיק את התרבותותנו. המערער אף לא נטל אחראות על מעשיו ולא הביע חרטה, כך שגם מהיבט זה לא קמה כל עילה להקל בעונשו (ראו למשל: ע"פ 5832/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 27 (22.8.2021); ע"פ 8120/19 וייספיש נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (2.12.2021); השוו: ע"פ 3853/17 זנו נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (5.9.2021)).

.11. סוף דבר: הערעור נדחה.

נitan היום, י"א בתמוז התשפ"ב (10.7.2022).

שׁוֹפְטָת

שׁוֹפְטָת

ה נ שׁ י א ה

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

